

הקדוש ברוך הוא. כיון שראו הנשים והנפלוות שעשה משה במצרים, חזרו למשה. אמר הקדוש ברוך הוא למשה, אל תקבל אותן. אמר משה, רבנן העולם, כיון שראו גברתך הם רוצים להתגיר. יראו גברתך בכל יום, ויראו שאין אלה מבלעדיך. וקיבלו אותן משה.

למה קרא להם ערבי رب? אלא כל מכם פרי מצרים היו, ובראשם יונוס וימברוס, ובשעת היום היו עוסים בשפיהם פמייד. וכל המכפלים הללו העליונים היו מסתכלים מפאשר נוטה השם, מראשית אשע וחץ עד ראייה תגדל. כל אותן מכם קטנים, מתחלת אשע וחץ עד חוץות הילדה.

אותם עליונים שביהם היו מסתכלים מכשניטה השם, שהרי או מתחילה תעשה מאות ותשעים וחמש דרגות לשוטט על הרי הסחף, ורואם היה משותחת על כל אותן מכם (דרגות) בכם. ואלה היו עוסים כל מה שהם רוצים, עד שלם המכפרים באלה היה מבתחים. וקראו להם ערבי رب, משום שיש להם ערבי קטן. ישאי ערבים הם, ועל פה וגם ערבי رب על אלה אתם.

וחכמתם היה רבבה, והם הסתכלו בשעות היום, והסתכלו בדרכות משה, וראו שהרי בכל האזכורים בשש משה: בשש שעות ראשונות של היום, שהם לא יכולם לשלט בהם, (בגלל שעם אחדיהם) ובכל האזכורים היה בו (שאוזם בהם). ובכל האזכורים היה

אחדרו לגבי משה. אמר לייה קדשא בריך הוא למשה, לא תקבל לוין. אמר משה, מאיריה דעתמא, כיון דחמו גבורתא דילך, בעאן לאתגיירא. ייחמון גבורתך בכל יומא, זינדען דלית אלה בר מנה. וקיבלו לוין משה.

אמאי קרא לוין ערבי رب. אלא כל תרשין המקרים הו, ובישעתי דיומה הו עברי תדריך חרשיהו. וכל אלין תרשין עלאין, הו מסתכלי מכני נטי שימוש, משירותא דתשע ומכחצתה. דהינו ערבי רברבא. כל אינון תרשין זעירין, משירותא דתשע ומכחצתה, עד פלוגות ליליא. אינון עלאין בהו, הו מסתכלי מכני נטי שימוש. דהא כידין שראן תשע מהות ותשעין ומחמש דראין, למשטטה על טורי חסוקה. ורוחא דלהון, הוה משטטה על כל אינון תרשין (נ"א דריין) בחרשיהו. ואלין הו עברי, כל מה דאיןון בעאן. עד דכל מצראי רחצנו דלהון באلين הוה. וקראן לוין ערבי رب. בגין דאית ערבי זעירא, מתשע שעות (דף קצ"א ע"ב) ומכחצתה ותפה, דא ערבי זעירא. ותרי ערבי אינון, רעל דא גם ערבי رب עצה אתם. וחבמתא דלהון, הוה סגי. ואינון אסתכלו בשעתי דיומה, ואסתכלו בדרגא דמשה, וקמו דהא בכל סטרין בשש משה: בשש שעתי קדרמן דיומה, דאיןון לא יכלין לשילטאה בהו, (נ"א בני שית) בשיטת דראין עלאין דאיתן ביה (נ"א אחד בהו) ובכל סטרין בשיטת הוה, ובכתרין לאلين שית, הוה זמין לרצת מן ההר, דכתיב כי בשש משה לרצת מן ההר. בשש, ובעתרות הילו היה עתיד לרצת מן ההר, שפתחות משה לרצת מן ההר.